

РЕШЕНИЕ

№ 35984

гр. София, 03.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **2086** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Общинска служба по земеделие (ОСЗ) „З.“, чрез пълномощника си адв. Й., срещу Решение № 19621 от 31.10.2024 г., постановено по гражданско дело № 31199/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 169-ти състав, в частта с която е прогласена нищожността на Решение № 148-06 от 05.01.2009 г. на Общинска служба по земеделие - О. К. (ОСЗ З. понастоящем), постановено по преписка по заявление вх.№ 02865/12.02.1992 г., както и в частта, в която се присъждат разноски в полза на М. Г. П..

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност. Счита, че решението не е съобразено със събрания по делото доказателствен материал и не отговаря на духа и буквата на материалния и процесуалния закон. Моли за отмяна на решението на СРС. Претендира разноски за двете инстанции.

В съдебно заседание, редовно призован, касаторът се представлява от адв. С., която моли да бъде отменено решението. Претендира разноски, за които представя списък. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът, М. Г. П., ЕГН[ЕИК], чрез пълномощника си адв. Д., в писмен отговор излага становище за правилност на съдебния акт в оспорената му част. Моли да бъде потвърден оспорения съдебен акт в оспорената му част. Претендира разноски.

Редовно призован за съдебно заседание, ответникът не се явява, представлява се от адв. Д., която

оспорва касационната жалба, като моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, съответно да бъде потвърден оспорения съдебен акт. Претендира разноси. Заинтересованата страна, Т. М. П., редовна призован, не се явява, не изпраща представител. Заинтересованата страна, М. М. П., редовна призована, не се явява, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна и доказана и моли да бъде отменено решението на СРС в оспорената му част.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, XXV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспорената му част пред касационната инстанция Решение № 19621 от 31.10.2024 г., постановено по гражд.дело № 31199/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 169-ти състав, е прогласена нищожността на Решение № 148-06 от 05.01.2009г. на ОСЗ - О. К. (ОСЗ 3. понастоящем), постановено по преписка по заявление вх. № 02865/12.02.1992 г.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е установил от приобщеното Решение № 2184П/27.01.1999 г. ПК „Б.“, че е взето решение по преписка № 02865 г. да се възстанови правото на собственост на Г. Д. Р. съгласно плана за земеразделяне в землището на [населено място], върху нива от 4,300 дка, четвърта категория, местност „Големата“, имот № 009006 по плана за земеразделяне; както и нива от 6,705 дка, четвърта категория, местност „Полето“, имот № 012122 по плана за земеразделяне.

По делото е представено Решение № 148-26/05.01.2009г. на ПК-О. купел, с което въз основа на план за земеразделяне и протокол № 02865/30.01.1993 г. по преписка № 02865/12.02.1992 г. е възстановено правото на собственост на Г. Р. съгласно плана за земеразделяне на [населено място], върху нива от 4,406 дка, четвърта категория, местност „Полето“, имот № 012123, както и нива от 2,300 дка, девета категория, местност „Ръсовица“, имот № 020046.

Представено е още Решение № 148-26/10.05.2002г., с което въз основа на план за земеразделяне и протокол № 02865/30.01.1993 г. по преписка № 02865/12.02.1992 г. е възстановено правото на собственост на Г. Р. съгласно плана за земеразделяне на [населено място], нива от 4,406 дка, четвърта категория, местност „Полето“, имот № 012123, както и нива от 2,300 дка, девета категория, местност „Ръсовица“, имот № 020046.

Прието е по делото в заверен препис Решение от 04.04.2008 г. по гр.д. № 11847/2007 г. по описа на СРС, с което е прогласено за нищожно решение на ОСЗГ „О. К.“ № 148-26/10.05.2002 г., с отбелязване, че същото е влязло в сила.

Представена е Заповед № РД-49-9/22.02.2002г. на Министъра на земеделието и горите за частично преработване на влезлия в сила план за земеразделяне на землището на Вердикал, район Б., област С..

Прието е удостоверение за наследници на Г. Д. Р., починала на 19.12.2003 г., от което е установено, че М. Г. П. е наследник на починалото лице.

С оглед на установената фактическа обстановка, съдът е приел от правна страна, че Решение № 148-26 от 05.01.2009 г. е със същото съдържание като Решение № 148-26 от 10.05.2002 г., което е било прогласено за нищожно от съда, който е констатирал, че същото не отговаря на изискуемата форма, както и че постановеното решение на поземлената комисия, придружено със скица, е стабилен административен акт, като не са представени доказателства за наличие на основание за изменението му. Според СРС, съдът с решението по гр.д. №11847/2007 г. на СРС се е произнесъл по въпроса за наличие на основание за изменение или отмяна на влязлото в сила решение №

2184П/27.01.1999 г. ПК „Б.“, като е приел, че такова липсва, тъй като имотите не попадат в посочените
в
Заповед
№ РД-49-9/22.02.2002 г.

Заклучил е, че с оглед наличието на влязло в сила решение за прогласяване на нищожността на решение №148-26 от 10.05.2002 г., на ОСЗ „О. купел“, то издаването на ново решение със същото съдържание е нищожно на основание чл. 177, ал. 2 АПК.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

По същество съдът намира подадената жалба за ОСНОВАТЕЛНА, тъй като в производството пред Софийския районен съд е допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, което е довело до необоснованост, поради следните съображения:

Правото на собственост върху земеделски земи се възстановява по реда на ЗСПЗЗ чрез посочените в закона способи: в стари (съществуващи или възстановими) реални граници в рамките на територията по чл. 18г, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ППЗДПЗЗ, отразена в картата за възстановяване на тези земи, а правото на собственост на земи, чиито реални граници не могат да се установят, се възстановяват в нови реални граници - чрез план за земеразделяне в рамките на територията по чл. 18г, ал. 1, т. 4 от ППЗСПЗЗ. Предпоставките, пораждащи правото на възстановяване на собствеността върху земеделски имоти в старите им граници, съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗСПЗЗ, чл. 18а и чл. 18б от ППЗСПЗЗ, са имотите да са принадлежали на лицата, които претендират възстановяване на собствеността върху тях или на техен наследодател към момента на образуване на ТКЗС и ДЗС, към този момент да са имали характер на земеделски земи, техните граници да могат а бъдат установени въз основа на заснемане в изготвени преди образуване на ТКЗС и ДЗС планове и снимки от категорията на посочените в чл. 18б, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, въз основа на топографски белези от категорията на посочените в чл. 18а от ППЗСПЗЗ или чрез анкетиране по реда на чл. 18б, ал. 2 и сл. от ППЗСПЗЗ.

Предвид заявеното искане за прогласяване на нищожност на оспореното пред СРС решение на ОСЗ – О. купел, съдът не е изяснил в пълнота фактическата обстановка и не е приобщицл относими писмени доказателства.

При провеждане на касационното производство във връзка с направено доказателствено искане на касатора са приети нови писмени доказателства, изискани от Министерство на земеделието и храните, които не са обсъдени от първоинстанционния съд в контекста на наличието на основания за обявяване на процесния акт за нищожен.

С оглед забраната за установяване на нови факти в касационното производство, делото следва да бъде върнато на Софийския районен съд за ново произнасяне при съобразяване на приетите писмени доказателства в настоящото производство.

Съгласно чл. 12 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът следва да преценява всички доказателства по делото и доводите на страните по вътрешно убеждение, като основава решението си върху приетите от него за установени обстоятелства по делото и върху закона (чл. 235, ал. 2 от ГПК). Според чл. 236, ал. 2 от ГПК, към решението си съдът излага мотиви, в които се посочват исканията и възраженията на страните, преценката на доказателствата, фактическите констатации и правните изводи на съда. Именно в мотивите на съдебното решение следва да

бъдат изложени фактите и обстоятелствата, които съдът е приел за установени въз основа на преценката на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и по вътрешно убеждение.

В нарушение на чл. 172а, ал. 2 от АПК, решаващият състав не е обсъдил всички доказателства и становищата на страните относно липсата или наличието на основания за обявяване на нищожност на административния акт.

В заключение, съдът счита, че допуснатото съществено процесуално нарушение представлява касационно основание по чл. 209, т. 3 от АПК за отмяна на обжалваното съдебно решение по реда на чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК. Налице са условията на чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, след отмяна на неправилното решение делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, който следва въз основа на всички приобщени доказателства да извърши цялостна преценка за наличието или липсата на основанията за обявяване на административния акт за нищожен, включително като обсъди приетите в настоящото производство писмени доказателства.

При този изход на спора на основание чл. 226, ал. 3 АПК по исканията за присъждане на разноски следва да се произнесе първоинстанционният съд при новото разглеждане на делото.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 19621 от 31.10.2024 г., постановено по гражданско дело № 31199/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 169-ти състав частта, в която е прогласена нищожността на Решение № 148-06 от 05.01.2009 г. на Общинска служба земеделие - О. К. (ОСЗ 3. понастоящем), постановено по преписка по заявление вх.№ 02865/12.02.1992 г., както и в частта, в която се присъждат разноски на страните по делото.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: